

Helvi Kuuse

11.03.1927–26.05.2004

2004. aasta hiliskevadel lahkus manalateele endine Tartu Laste Luutuberkuloosi Sanatooriumi ja Tartu Linna Tuberkuloosidispenseri stomatoloog Helvi Kuuse (neiuna Värk). Pärast keskkooli lõpetamist 1945. aastal asus ta õppima TRÜ stomatoloogiaosakonda. 1949.–52. a töötas ta arst-stomatoloogina Tartu Polikliinikus ja Vabariikliku Tartu Kliinikute Valitsuse Stomatoloogia Polikliinikus. 1952.–1965. a töötas Helvi Kuuse Vabariiklikus Sanitaarhariduse Majas arst-metoodikuna ja hiljem peaarsti kohusetäitjana. Samal ajal jätkas Helvi Kuuse erialast tööd kohakaaslasena laste luutuberkuloosi sanatooriumis. Kuigi töö lastega oli valdavalt profülaktilise iseloomuga, erinesid töötingimused tavapärestest: suurem osa ravialustest lamas kipsvoodis või tsirkulaarkipsis. Stomatoloog pidi kõige vajalikuga minema haige voodi juurde. Alles 1965. aastal, kui kõik Tartu tuberkuloosiraviasutused ühendati 350 voodikohaga Tartu Linna Tuberkuloosidispenseriks, asus H. Kuuse seal tööle stomatoloogina. Selles kabinetis raviti stomatoloogiliselt kõiki dispanseri teeninduspiirkonna mükobaktereid eritavaid tuberkuloosihageid.

Olles aastakümneid töötanud samal ametikohal, siirdus Helvi Kuuse 1985. aastal pensionile. Kaastöötajate mälestuses on Helvi Kuuse optimistlik rõõmsameelne inimene, kelle töö oli alati tulemuslik. Teda jäid leinama kaks arstist tütar ja 5 lapselast, neist kaks arstiteaduskonna üliõpilased.

Kaastöötajate nimel
Guido Arro

Maie Kivi

26.03.1934–27.10.2004

Eluaegne tuberkuloosi ja kopsuhaiguste eriarst Maie Kivi (neiuna Tsiirnask) lahkus 71. eluaastal raske haiguse tõttu. Tema elulugu sarnaneb paljude maaharitlaste perekonnast pärinevate eakaaslaste omaga. Ta sündis Tõrva linnas Patküla algkooli juhataja perre teise lapsena. Ka ema töötas samas koolis õpetajana. Normaalse elu katkestas Eesti okupeerimine ja nõukogude võimu kehtestamine. Juba 14. juulil 1941 küüditati kogu pere Siberisse. Isa kui kõige ohtlikum "rahvavaenlane" eraldati perekonnast, ema kolme alaealise lapsega määrati asumisele Tomski oblastisse Krivošeivo külla. Pere toitmiseks pidid töötama ka lapsed. Maie töötas kudujana ning lapse- ja koduhoidjana. 1945. aastal lubati lastel kodumaale tagasi pöörduda. 11-aastane Maie sõitiski Eestisse ja jätkas kooliteed Tõrvas, kus elas vanaema. Kui vanus nõudis passi vormistamist, vahistati ta miilitsa passilauas ja küüditati tagasi Siberisse ema juurde. Seal suutis ta vaatamata vene keele puudulikule oskusele lõpetada keskkooli. Kuna ta oli muusikaliselt andekas, mängis akordioni ja mitmeid muid pille, üritas ta astuda edasi õppima Tomski muusikakooli. Sinna teda vastu ei võetud. Põhjuseks Eestist väljasaadetu staatus. Ta asus tööle polikliinikusse registraatorina ja õppis samal ajal meditsiinikooli õhtustel kursustel meditsiiniõeks. Erialase tööstaaži ja meditsiinikooli heade hinnete tõttu pääses ta õppima Tomski Meditsiinilise Instituuti. Seal õppis ta kaks kursust. 1958. aastal tuli Maie koos õega tagasi Eestisse, et jätkata õpinguid TRÜ arstiteaduskonna kolmandal kursusel. Samale kursusele asus õppima mitu Siberis küüditatuna meditsiiniõpinguid alustanud.

Arstiteaduskonna selleaegne dekaan prof Artur Linkberg oli paljudele represseeritutele toeks ülikooli pääsemisel. Ülikooli lõpetamise järel 1968. aastal pärast Pühajärve Kopsutuberkuloosi Sanatooriumi sulgemist asus ta tööle Põlva Rajooni tuberkuloosikabineti arstina. 1976. aastal kolis perekond Tartusse. Maie Kivi töötas kuni pensionile jäämiseni 1994. aastal Tartu rajooni, hiljem maakonna jaoskonna tuberkuloosi ja kopsuhaiguste eriarstina Tartu Tuberkuloosidispanseris. Ta oli Tartu Tuberkuloosi Vastu Võitlemise Seltsi taastajaliige, laulis Naiskooris Ave, kus oli noodikogu hoidja, tegutses ühenduses Memento. Teda jäid leinama poeg, tütar ja 2 lapselast. Ravialused, kaastöötajad ja koorikaaslased mäletavad teda kui äärmiselt rõõmsameelset, hoolsat ja heatahtlikku inimest ning kogunud eriarsti.

Kolleegid
guidoarro@hotmail.com